

gú, és el cobejades que són pels metges d'altres regions les places de Catalunya, i que gairebé cap dels nostres vol anar a exercir a altres regions i menys a places rurals, de manera, que els centenars de joves que plens d'illusions i d'esperances han ingressat al *cuervo* mitjançant oposicions o cursos últimament celebrats, ja poden esperar sentats el dia d'obtenir plaça, i que ni el fer-se vells els servirà per ascendir a l'escalafó, perquè com que passaran els dos anys sense plaça en efectiu, no guanyaran llocs com sàviament disposa la norma 23.

Tot aquell que recapaciti un moment veurà que les normes que comentem ens són perjudicials com a ciutadans catalans, perquè signifiquen una nova intrusió en la vida íntima dels ciutadans, donant-los un metge per al seu servei que no s'han triat, és un nou acte d'intervencionisme i descatalanització del nostre país. És atemptatori a la vida municipal perquè li dona un metge que exclusivament per a ell ha de servir i pagar. És contrari a l'organització del Sindicat perquè portarà a la nostra regió elements estranys i deslliats de la nostra idealitat. És contrari als interessos dels metges perquè portarà la guerra civil a tots els pobles que el titular sigui un i el metge dels veïns un altre. És contrari a l'estímul científic perquè si només cal esperar que passin els anys per a millorar de plaça, no cal estudiar ni

preparar-se. Els anys que porto fent de titular i el número que per vell m'ha tocat a l'escalafó, em lliuren del supòsit que els precedents comentaris puguin ésser interessats.

Hem de comentar una altra R. O. que ens afecta i que podria influir la limitació de partits mèdics: S'ha nomenat una comissió perquè proposi un projecte de reglamentació de les conductes i fóra un greu perill que aquesta R. O., deguda a la mateixa iniciativa que l'anterior, s'hagués publicat pensant amb el paràgraf de la primera norma que hem comentat.

En aquesta comissió, amb l'amic Dr. Canal se'ns hi ha assignat un lloc. Si fos un lloc d'honor o lluïment, el declinariem com havíem insinuat, però les Juntes Provincials de Titulars i el Consell del Sindicat, ens han demostrat que és un lloc de treball i potser de combat, i que era convenient d'anar-hi. Disciplinats ho farem amb la bona companyia del Dr. Canal, l'experiència del qual en aquests afers és ben manifesta.

Aquestes RR. OO. i altres que massa sovint es publiquen, demostra a bastament la conveniència de tenir organitzada, com més aviat millor, la secció especial al Sindicat, la qual vetlli per nosaltres, distrets en els quefers diaris de la nostra professió.

Vilallonga del Camp.

Responent a una crida

Delimitació de partits mèdics?

per

JORDI CANTÓ I FONT

111

TENIM el ple convenciment que el projecte sobre DELIMITACIO de P. M. del doctor J. Mestres i Miquel fou redactat pensant que la seva implantació constituïria un mitjà eficient, que ens duqués a resoldre, tant com el problema del malestar econòmic de l'estament mèdic, tota la sèrie de derivacions que de l'esmentat malestar pervenen. Mai, però, mai, pensant que de la seva implantació se n'haguessin de beneficiar, únicament i solament, els metges rurals.

I havia d'ésser així precisament; car d'haver

estat redactat pensant, només, en beneficiar els metges rurals, el Sindicat—tant en el moment d'encarregar-li, com en el d'acceptar-li i en el de sotmetre'l a la deliberació de diferents Assemblees—hauria demostrat unes preferències que no deu, ni pot sentir mai; puix el fet de sentir-les o, simplement, de decantar-se a sentir-les, podria determinar conflictes i escissions perilloses, no solament per a la vida llur, sinó—i això haguera estat molt més lamentable encara—per a la de les seves filloles, les quals han estat, són i seran el